

βλियोθήκαι ἦσαν ἡ τῆς μονῆς τοῦ Κασσινίου, ὅρου συγκειμένη ἐξ 90 τόμων, καὶ ἡ τῆς παρὰ τὴν Ραβεννὴν Πομπώσης μονῆς ἐκ τόμων 62.

Απὸ τοῦ 1453 μέχρι τοῦ 1536 μόνον εἰς 184 πόλεις ὑπῆρχον τυπογραφεῖα, ἀλλ' εἰργάζοντο μετὰ τοσαύτης δραστηριότητος, ὥστε εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἐγένοντο 32,529 ἐκδόσεις, ἀποτελοῦσαι 15,246,500 σῶματα, εἴτινα, λογιζομένου εκείνου κατὰ μέσον ἢ μάλλον κατ' ἐλάχιστον ὅρον, ἐκ δύο τόμων, ἀποτελοῦσαι 32,529,000 τόμους.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΕΠΙΓΡΑΦΗ. Κατὰ τὸ 1779 εὐρέθη παρὰ τὰ ἐν Βαλλεβίλλῃ λατομεῖα λίθος φέρων τὰ ἐξῆς καὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον τὰξιν στοιχεῖα.

J. C.

J.

L.

E.

C.

H.

E.

M.

I.

N.

D.

E.

S. A.

N.

E. S.

Ἐστάλη δὲ πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιγραφῶν, ἥτις μάτην ἐπὶ πολλὰς ἐξδομάδας κατεγίνετο νὰ ἀναγνώσῃ αὐτά. Ἐπελθὼν δὲ ἐν τῷ καταστήματι κανδηλιανάπτης τις ἐκ Μοντμάρτης, καὶ ἰδὼν τὴν ἐπιστολὴν ἀνέκραξε μετὰ γέλωτος. αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιγραφὴ τὴν ὁποῖαν οἱ σοφοὶ ἀδυνατοῦσι ν' ἀναγνώσωσιν; Εὐγε!.... Καὶ τί εὐκολώτερον καὶ πρὸς τὸν συλλαβίζοντα αὐτόν ἢ δὲν βλέπουσιν ὅτι αὕτη ἐδείκνυσεν εἰς τοὺς τιτανοποιούς τὴν ὁδὸν τὴν ἀγουσάνευστά λατομεῖα; ἰδοὺ τί λέγει: *ici le chemin des ânes*, ἥτοι ἐνταῦθα ἡ ὁδὸς τῶν ὄνων.

ΠΕΡΙ ΚΟΜΗΤΩΝ. Ὁ κομήτης ὁ κατὰ τὸ 1857 κατατρομάξας τὸν κόσμον ὅλον,

De Paris au Pérou, du Japon jusqu' à Rome, καὶ περὶ οὗ ὠμίλησεν ἐν ἐκτάσει ἡ *Πανδώρα*, κλίνει πλέον τῶν 30° ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς, ἥτοι διέρχεται 700,000 περίπου λεύγας ἀπὸ τῆς γῆς! Κακῶς δὲ εἶχον τότε ἀναγγεῖλαι αἱ πολιτικαὶ ἀπάσης τῆς Εὐρώπης ἐφημερίδες, ὅτι κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς Γερμανοῦ τινος ἀστρονόμου, ἐμελλεν οὗτος νὰ συναντηθῇ ἐν τῇ πορείᾳ αὐτοῦ μετὰ τῆς γῆς, διότι οὐδεὶς τῶν ἀστρονόμων εἶχε ποτὲ κάμει τοιαύτην τινα πρόβλεψιν, ἣν πρῶτος ἐδημοσίευσεν Βέλγος τις ἱερεὺς. Ματθαῖος Δαίνσδεργος τοῦνομα, ὁ καὶ συγγραφεὺς *Καλανδερίου* ὡς ὁ ἡμέτερος *Καζαμίας*.

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1858 ἐφάνησαν ἐξ νέου κομήται, ἐξ ὧν ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας ὁ ἐπικληθεὶς τοῦ Δονάτου, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀνακαλύψαντος αὐτὸν ἀστρονόμου τῆς Φλωρεντίας Donati, τοῦ ὑπολογίσαντος καὶ τὴν πορείαν αὐτοῦ. Ὁ κομήτης αὗτος εἶχε κλίνει ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς 63, καὶ 48, καὶ τὴν 30 Σεπτεμβρίου εὐρίσκατο ἐν τῷ περιήλιῳ αὐτοῦ, ὅτε ἀπέχεε τοῦ ἡλίου 22 000,000, λευγῶν· τὴν δὲ 9 Ὀκτωβρίου εὐρίσκατο εἰς τὸ πε-

ρίγειον, καὶ ἐπομένως ἐπλησίωσε τὴν γῆν 20,000,000, λεύγας. Ἐπροχώρει δὲ καθυκίστην κατὰ 1,200,000 λεύγας! Ἡ διάμετρος τοῦ πυρήνος αὐτοῦ εἶχεν ἔκτασιν 1070 λευγῶν, ἥτοι τρεῖς μικρότερον τῆς γῆνης· τὸ δὲ ὕψος τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ ἦτο τοῦλάχιστον 43,000,000 λευγῶν, καὶ τὸ πλάτος αὐτῆς, κατὰ τὸ ἄνω μέρος, 2 1/2 ἑκατομυρίων λευγῶν.

ΠΕΡΙ ΠΛΑΝΗΤΩΝ. Απὸ τὰς ἀρχὰς τῆς παρούσης ἑκατονταετηρίδος μέχρι τοῦ 1857 ἔτους ἀνακαλύθησαν πεντήκοντα μικροὶ πλανῆται· κατὰ δὲ τὸ λῆξαν ἔτος τέσσαρες ἕτεροι, εἰς δπλαδὴ ὑπὸ τοῦ Κ. Λαυρεντίου, καὶ τρεῖς ὑπὸ τοῦ Κ. Γολσμυθίου.

ΙΑΤΡΟΣΤΑΤΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ. Κατὰ τὴν ἱατροφαρμακευτικὴν τῆς Γαλλίας ἐπετηρίδα, τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐν ἔτει 1857 ὑπὸ Φ. Γουδαύδου, ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ 11,258 διδάκτορες τῆς ἱατρικῆς καὶ χειρουργίας, 6,765 ἱατροὶ (*officiers de santé*) καὶ 5,540 φαρμακοποιοί, ἐνῶ τῷ 1853 ὑπῆρχον 11,217 διδάκτορες, 7,224 ἱατροὶ καὶ 5,175 φαρμακοποιοί.

ὑπάρχουσι πρὸς τούτοις 1477 νοσοκομαῖα ἐμπεριέχοντα 103,857 κλίνας, ὥστε ἀναλογεῖ.

1, ἱατρός (συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διδασκτόρων) ἐπὶ 1940 κατοίκων.

1, Φαρμακοποιὸς ἐπὶ 6944.

1, Νοσοκομεῖον ἐπὶ 30,000, καὶ

1, Κλίνη ἐπὶ 344.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΥΣΜΟΝΕΣ. Ἡ γαλλικὴ ἐφημερίς ἡ ἐπιγραφομένη *Ταχυδρόμος τῆς Ἀθρῆς*, στηριζομένη ἐφ' ἱστορικῶν πληροφοριῶν, ἀναφέρει τὰ ἔτη καθ' ἃ ἀπὸ τῆς Ζ' ἑκατονταετηρίδος ἐγένοντο ἐν Εὐρώπῃ μεγάλοι κατὰ τὸ ἔαρ καύσμονες. Ταῦτα δὲ εἰσὶ τὰ ἐξῆς· 658, 859, 993, 1000, 1022, 1132, 1159, 1171, 1260, 1276, 1277, 1293, 1294, 1303, 1304, 1393, 1474, 1558, 1559, 1540, 1541, 1556, 1615, 1616, 1646, 1652, 1698, 1718, 1732, 1733, 1744, 1745, 1746, 1748, 1754, 1760, 1667, 1778, 1779, 1788, 1802, 1811, 1818, 1830, 1835, 1846, 1857, εἰς 2 πρόσθετες καὶ τὸ ἤδη λῆξαν ἔαρ.

Γ. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Η ΕΥΤΥΧΙΑ.

Ἄσμα διὰ τὴν νεολαίαν τῶν Σχολείων.

—ooo—

Τῆς εὐτυχίας ἡ σκιά
πολλάκις ἀπατᾷ
ὡς πλησιάσῃ, ὥχρηθ',
καὶ σβύνῃ, καὶ πετᾷ.

—ooo—

Ἡ Εὐτυχία.

Τοῦ Κροίσου ὄλ' οἱ θησαυροὶ
 δὲν κάμνουν εὐτυχεῖς·
 καὶ τῇ γαλήνῃ ἀφαιρεῖ
 ὁ πλοῦτος, τῆς ψυχῆς.

Ἐδόθη εἰς τὴν καλλονίην
 ἐφήμερος ζωὴ·
 τῆς γήμης πρίγει τὴν φωνὴν
 τοῦ φθόρου ἢ προή.

Ἡ δόξα, κόρη τ' οὐρανοῦ
ποῦ ἀκτινοφορεῖ,
τὸν νοῦν μεθύει τοῦ κοινοῦ,
πλήν δὲν παρηγορεῖ.

—οοο—

Τὸ γλυκὺ ρόδον ἂν ἀνθῇ,
ἂν θάλλωσ' οἱ καρποὶ,
τὸ ρόδον θεὰ μαρτυρῇ,
τὸ μῆλον θὰ κοπῇ.

—οοο—

Τί βλέπομεν ἐπὶ τῆς γῆς;
φθορὰν παντοτεινὴν
δίδει τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς
εἰς νύκτα σκοτεινὴν.

—οοο—

Ἄδυτον ὅμως τῆς ψυχῆς
εἶν' ἢ παιδεία φῶς,
καὶ ἀληθῶς εἶν' εὐτυχῆς
ὁ ἀληθῶς σοφός.
(Ἐκ τῶν τοῦ Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

—οοο—

Ἐξ ἄστρον ἔτι ἔδυσεν ἐκ τ' οὐρανοῦ τῶν χρόνων,
Ἐξ ἔπος ἔτι ἔσθυσεν, . . ἀπέθανεν, . . ἐχάθη,
Καὶ ἄλλος νεαρὸς ἀστὴρ, τὸν οὐρανὸν χρυσάων,
Φαῖδρος ἀπὸ τοῦ μέλλοντος ἀνέρχεται τὰ βάθη.

—οοο—

Νὰ κλαῖσωμεν τὸν θνήσκοντα, ἢ νὰ χαρῶμεν φίλοι,
Τοῦ νεογνοῦ τὴν γέννησιν φαιδροὶ ἀνευφημοῦντες;
Ἄς κλαῖσωμεν! ὦ, τῶν θνητῶν ἀπέμαθον τὰ χεῖλη
Νὰ μευδίοι, κ' ἐμάθομεν νὰ κλαίωμεν θνητοῦντες!

—οοο—

Ἄς κλαῖσωμεν, . . ἀλλ' ὅχι, μὴ, τὸν θάνατον τοῦ
[χρόνου!]

Μὴ ζῶν ἐπαρηγόρησε τὰ ἄλγη τῶν ψυχῶν μας;
Μὴ τὸν ὁδόντα ἄραγε ἐξήμβλυσε τοῦ πόνου,
Τὸ δάκρυ μὴ ἀπέμαξε ποτὲ τῶν οφθαλμῶν μας;

—οοο—

Ὅταν σὺ, τάλια, ἐκλαίεις, ὦ! δὲν σ' ἐπαρηγόρει
Ἀνελσθητός παρήρχετο εἰς τὰς ἀλύσσουσας πλέων.
Ἄγου αὐτὸς ἀπέθανε, καὶ σὺ μὴ πενθηφόρει . . .
Μὴ τὸν θνητῆς, μὴ σπαταλῆς τὰ δάκρυά σου
[κλαίω.

—οοο—

Ναί! μὴ ἀφίρῃς δάκρυ σου ὁ τάφος τῶν νὰ πικρῇ.

Εἶνε ὑγρὸν πολύτιμον, ὑγρὸν ζωὴν ἐγκλεισθῶν
Ὁ χύνει ἢ καρδία μας τοσοῦσα, ὅπως χύνει
Τὸ κόμμα του τὸ τοσηρὸν δειδρύνει δάκρυον!

—οοο—

Καὶ τί λοιπὸν νὰ κλαῖσωμεν; . . ὦ! ποῖα εἰρωεῖα
Νὰ ἐρωτῇ ὁ ἄνθρωπος τί νὰ θρηνησῇ πρέπει.
Ταλαίτωρε! τίς ῥεμβασμὸς, τίς ἔκτασις γλυκεῖα,
Τίς κρύφιος χαρὰ λοιπὸν νὰ κλαίης σ' ἀποτρέπει;

—οοο—

Χαρά; . . ἦτις τὰ ὧτά της εἰς τὰς κραυγὰς σου,
[φράττει,

Καὶ πρὶν φανήναι χωρεῖ, καὶ σὺνδρει πρὶν φωτῆσθαι,
Ἢτις φρουρὸν τῇν μέλαν της τῶν συμφορῶν σου
[τάττει

Ἢνα μὴδὲ τῆς λήθης κἄν ἢ νάρκη σὲ κοιμῇ;

—οοο—

ὦ! ὅχι κλαῖσον, θρηνησον τοὺς πόρους, τὰς χα-
[ράς σου,

Τὸ παρελθὸν σου θρηνησον, ἂν ἔφυγεν ὡραῖον,
Ἢ ἄφες κἄν νὰ ρεῦσωσι σιγὰ τὰ δάκρυά σου,
Ὅσα φλογῶδες παρελθὸν ἐγέννησε καὶ καῖον.

—οοο—

Ναί! κλαῖσον τὰς χιμαῖρας σου, τοὺς πόθους, τοὺς
[δρείπους,

Ὅσους πικρά ἐξέγερσις διέλυσ' αἰφριδίως,
Τὰς τέρψεις ἅς ἐκ κύλικος ἰσοχειλοῦς καὶ πλήρους
Ὁ μέλλων σου ὑπέσχετο νὰ σὲ ποτίσῃ βίος!

—οοο—

.
ὦ! πόσον εἶν' ἐγωῖστος ὁ ἄνθρωπος ὁ κλαίων,
Καὶ ἄλλοι, ἂν αὐτὸς θρηνῇ, νὰ συνθρηνώσι θέλει,
Καὶ νὰ σκορπίῃ τὴν χαρὰν τοῦ στήθους τῶν ἐγγείων
Πικρίας δηλητήριον ὅπου ὑπάρχει μέλι!

—οοο—

Συγγνώμην, φίλοι μου, εἰς στενάλῳν σᾶς βαρύνω,
Ἄν, ἔτι τολμηρότερος, ποθῶ νὰ συνθρηνῇτε!
Ἀγῆσατέ με νὰ θρηνώ, τὸ δάκρυ μου νὰ χύνω,
Καὶ σεῖς, ἀμέριμνοι, φαιδροὶ τὰς ὥρας σας χαρῇτε.

—οοο—

Τὸν χρόνον τὸν ἀμέριμον χαρῇτε ἀμερίμνως! . .
Φαῖδρος αὐτὸς ἀνέτειλε, . . φαιδροὶ σεῖς ὡς ἐκεῖνος.
Δεχθῆνέ τον καὶ εἰς φαιδρὸς τοῦ στόματός σας ὤ-
[μνος

Ἄς κάμῃ νὰ λησμορευθῇ ὁ ἰδικός μου θνητός.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΤ. ΒΑΣΙΛΟΥ.